

tu - ren, Steinrøis, Steinrøis, Svelt-i - - hjel.

2. Ja, plassen ligg so høgt, høgt uppe i ei ur, Tett under bergemur, Og det er inkje meir, enn at me på simpel vis Kan fø tvo kjyr og ein gris. Og kui heiter Dagros, Fagros, gamle Fagros; Grisen heiter: Giss-giss-giss.

3. Og heile dalen ser me deruppe fulla godt; Men allting er so smått, For folket, dei er slettinkje større enn som så, — Når dei der nede gå. Og plassen heiter Uren, Luren, Himmelturen, Steinrøis, Steinrøis, Svelthjel.

4. Um sumar'n er det moro å gå og plukka bær I munn og näverkopp. På stovetaket veks der tvo unge heggekjerr, Som gjeiti eter upp. Og gjeiti heiter Snygga, Stygga, Lurverygga; Hóna heiter: Tip-tip-tip.

5. Og vetteren kann jamt inkje vera oss for god Med frost og fok og snjo; Då kan det ofta yver dei fjorten dagar gå, Som me inkje folk får sjå. Og plassen heiter Uren, Luren, Himmelturen, Steinrøis, Steinrøis, Svelthjel.

6. Og fa'r min, han er kram-kar og stråvar trottugt nok Og får no vidt omkring, Ho mor må stella huset, — eg spinner på min rokk, Men han Truls gjer ingen ting. Men plassen heiter Uren, Luren, Himmelturen, Steinrøis, Steinrøis, Svelthjel.

C. P. Riis.

208. I buom.

Fäbodvisa från Jämtland.

Livligt.

Folkmelodi.

1. I bu - om, ja just i bu om, der
Ja, li - ve för meg å ku - om känns

tri - ves jä al - le - bäst, fäst; När fjällsjöan
der som en fin en

glit - ter, Å små - fåg - lan kvit - ter Å bu - lau - tan

står i blom. Oh!

2. Å fast der e brått å bråkut Mæ krytyrom mången gång, Så har man dock sällan tråkut, Å tia blir aller lång. Der sjong å der trall man: Getkankan och salman Dom ljöder blant skog å fjäll. Oh — — —!

3. I buom, de vill jä lovå Nog har man visst de man gjær. Der får man int gå å sovå Å drööm om nån trög en kär. Från kärleksbesmie Man e som befrie I buom — ja gusskelov!

4. Men har man en vän på bygden 'N raring ti hjärtevån, Hæn ålsk man i reine dygden Å täänk nog iblant på den. De ljuveste tänkan Sætt farst'n ti skånkan, Å sysslan går som en dans.

5. Så knog jä mæ lust i sinne, Å stöke mett går så bra. Jä fåkt på bå uut och inne Å kann me så nögd och gla; Gjær smöre å osten, Som själveste prosten Kan æta mæ godan smak.

6. Jä rata e hänn hotella, Basillan å härskapshüs, Där pigan får bli mamsella Å sväng se i sidenblus. Jä pass häll opp kuan Än herran å fruån; Å era mi ha jä kvær.

7. I buom jä ville væra I hejle min levnasti', Ty der kan man utan færa Få læva så gla å fri. Jä aldrig på tiden Vill bytt bort den friden, Som Gud oppi buom ger. Oh! — — — ÅKER. (ERIK OLSSON.)